

1», у багатоденних мотоциклетних перегонах, у ралі «Париж - Дакар» та інших аналогічних змаганнях.

Високі вимоги спортсменів призвели до створення надлегких перегонових велосипедів із композитних матеріалів, нових технологій створення спортивного взуття, тканин, захисних окулярів, шоломів, ковзанів, лиж, а також багатьох інших виробів.

Література:

1. Криштанович С. Спортивний менеджмент : навч. посіб. Львів : ЛДУФК, 2020. 207 с.
2. Брич В. Я. Креативний менеджмент : підручник. Тернопіль : ТНЕУ, 2018. 220 с.
3. Танклевська Н. С. Сучасні концепції спортивного менеджменту. *Фінансовий простір*. 2020. № 1 (37). С. 52–62.

РОЗВИТОК ЕКОНОМІЧНОЇ СФЕРИ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТУ З УРАХУВАННЯМ ДОСВІДУ ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН

Романенко О.Ю.

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Спортивна галузь України, як важливий елемент соціально-економічного прогресу держави, вимагає впровадження сучасних підходів у сферах управління, фінансування та інтеграції в європейський спортивний простір. Застосування досвіду країн Європи може стати ключовим фактором для підвищення міжнародної конкурентоспроможності, залучення інвестицій і формування ефективної економічної моделі в цій сфері [1].

Аналізуючи стан Сучасного розвитку спортивної економіки в Україні бачимо низку властивих для нашої держави проблем, а саме:

1. Недостатнє державне фінансування. Частка витрат на спорт та фізичну культуру у державному бюджеті залишається досить низькою.
2. Обмежена участь приватного капіталу. Механізми державно-приватного партнерства розвинені слабо, а система податкових стимулів для інвесторів у спорт недостатньо ефективна.
3. Нерозвинена інфраструктура. Брак сучасних спортивних об'єктів стримує розвиток масового спорту та міжнародного туризму, ця проблема загострилася війною.
4. Корупційні ризики та неефективне управління. Відсутність прозорості у використанні коштів створює недовіру потенційним інвесторам.

Використовуючи досвід країн Європейського Союзу як основу для реформ, обговоримо успішні моделі фінансування та управління спортом, які можуть бути адаптовані в Україні:

1. Модель державно-приватного партнерства. У таких країнах, як Німеччина та Франція, приватні інвестори активно фінансують спортивну

інфраструктуру в обмін на податкові пільги [2]. В Україні необхідно створити законодавчі механізми, які стимулюють бізнес інвестувати у будівництво стадіонів та спортивних залів, підтримувати спортсменів, команди та федерації видів спорту.

2. Розвиток спортивного маркетингу. У країнах Європейського Союзу спортивні клуби отримують значний дохід від маркетингових контрактів, спонсорства, продажу телеправ та мерчандайзингу. Українським клубам, спортсменам та федераціям слід розвивати брендинг та активніше співпрацювати з медіа та бізнесом для створення додаткових доходів.

3. Збільшення інвестицій у масовий спорт та соціальні програми програми пов'язані з фізичною культурою. Так у Скандинавських країнах держава підтримує масовий спорт як інструмент здорового способу життя, що знижує витрати на охорону здоров'я [4]. Україна переймає цей досвід, але ще потрібно продовжувати збільшення кількості нових програм розвитку дитячого спорту та спорту для всіх верств населення.

4. Цифровізація спортивної сфери. Європейський досвід показує підвищення ефективності діяльності спортивних організацій із додаванням передових технологій [3, 5].

Висновки. Інтеграція європейського досвіду у розвиток економічної сфери українського спорту є необхідним кроком щодо його модернізації та адаптації до сучасних викликів. Реформи мають ґрунтуватися на державно-приватному партнерстві, впровадженні інновацій та посиленні соціальної орієнтації спорту. Це сприятиме не лише економічному розвитку, а й покращенню іміджу України на міжнародній арені. Як економічною, так і спортивною.

Посилання на європейські практики та програми можуть допомогти прискорити цей процес, зробивши спорт найважливішим чинником соціального добробуту та економічного зростання.

Література:

1. Бойченко О. В., Сорока М. І. Розвиток державно-приватного партнерства в спортивній інфраструктурі України. *Економіка України*. 2022. №8. С. 45–51.

2. Законодавство про державно-приватне партнерство в Європейському Союзі: Досвід та практики. Офіційний сайт Європейської Комісії. URL: <https://ec.europa.eu>

3. Інформація про програму Erasmus+ Sport. Європейський Союз. URL: <https://erasmus-plus.ec.europa.eu>

4. Програми масового спорту в Норвегії: державна підтримка та соціальний ефект. Міністерство культури та спорту Норвегії. URL: <https://www.regjeringen.no>

5. Сидоренко І. В. Цифровізація спортивної галузі: досвід ЄС і США. *Інноваційна економіка*. 2024. № 5. С. 67–73.